

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 238. Et quidam de circumstantibus dicebant. Ecce Eliam vocat. v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

turus testamentum ad patrem conuocando quodammodo omnes creaturas in testimonium suæ acerbissimæ passionis & mortis quam patereetur pro omnibus reficiendis maximè rationalibus exclamauit vt *attenderent, & considerarent, si est dolor sicut dolor eius.* si non superque satis fecisset pro ijs redimendis, si quid deesset, & si quæ sanguinis gutta superesset, paratum ad huc se pro illis effundere, ex puro amore cordis quò diligeret salutem & vitam hominum.

O Redemptor meus, quomodo potuisti, tam magna voce clamare, ita exsuccus, ita exhaustus! credo quod tua diuinitas supra omnem naturæ modum sustentauit, & animauit humanitatem illam suam, alias mille fuerit exanimanda. Quid igitur dicam? quid gratiæ tam copiosæ redemptioni rependam? Sperabo in te non frangar pusillanimitate, dicam mihi: Apud Dominum misericordia & vere copiosa redemptio.

S. 237. *Dicent: Eli Eli Lamma Sabachthani. Quod est interpretatum Deus meus Deus meus vt quid dereliquisti me. v. 34.*

Ego audiens ista clamasse Dominum & timeo & gaudeo. gaudeo, quod pro me Saluator tam dura sustinuerit, vt ad talem clamorem sit adactus. Timeo, diuini iudicij altitudinem & profundum, qui tam seuerè in dilectissimo filio suo peccata nostra castigauit. Quid igitur faciam? pauper & tenuis sum ego, & sapientia Hominum non est mecum.

Ego pactum hoc hodie tecum paciscor Domine mi, vt quoties in missa vel ipse dixerò Pater noster, aut cæta uero aut cantari ab alio audiuero, semper hæ septem petitiones sint memoria Sanctorum uerborum tuorum septem in ara crucis prolatorum; & cum patena me signa uero & vultum sic operuero tunc repræsentem populo tenebras factas super vniuersam terram.

S. 238. *Et quidam de circumstantibus dicebant. Ecce Eliam uocat. v. 35.*

Inter cætera tormenta quibus homines se affligunt etiam est illud, quod uerba vnius alter detorqueat longe aliter, quam loquens intendit & iocum risumque ex tali detorsione captare intendit. Hoc fecerunt in Domino illusores. Eloi, flexerunt in Eliam, quasi Deo deserto iam non illum amplius invocaret, sed vnum ex sanctis, Eliam scilicet. Faciunt hoc hodie quoque membris Christi desertores eius. Si quis dicit S. Maria ora pro me apud Deum, illum calumniantur deseruisse Deum, confregisse ad sanctos, cum & Deum retinuerit & SS. non abnegarit.

Deus

DEus meus, nolo aliorum verba torquere in sensus deridiculos, video hoc facere ardeliones & scurras. Video quod id faciant hæretici nostri Reformati. Si hi audiunt Missæ nomen, ridicule carentiâ ex Germanica lingua effragunt, si nomen presbyteri, aiunt eum ter præbiberi oportere. Sic illi omnia sacra profanant & uti Harpyæ conspurcant. In consilium eorum non veniat anima mea.

§. 239. *Currens autem vnus & implens spongiam aceto circumponensque calamo. 36.*

Vel ex ipso vocis Dominicæ tono, vel quod statim quarto verbo Dominus adiunxerit quintum verbum (Sitio) vnus præsentium accepta occasione potum ei præbere, ope spongiæ in altum elatæ per calamum intendit, & ideo cucurrit ad acerum accipiendum. Bona, an illusoria intentione non audeo determinare. Vereor tamen vt peiore mente fecerit, nam acetum non tam sitientis potus est quam adiumentum, & confortatio deliquitæ patientis. Vereor igitur ne iste currens ad acerum de se promat iudicium quod apprehenderit Dominum alienatum a sensibus, quædam esse locutum & huic loquelæ iaculare remedium attulerit, vel afferre velle ostentatit.

Vere grauiâ sunt omnia quæ Dominus in carne tulit. Sed reuera grauiora sunt diætaria, quæ Dominum in spiritu afflixerunt. Mauult homo honestus centies pulsari in carne, quam sic vexari secundum intelligentiam. Heu quantos hodie inuenire est, qui pene pro nihilo ducant Deum non solum per gulæ vitium offendere sed etiam ludere. Ecce indulgentias, qui contemnunt, hi indulgentijs, quando de excessu in potu agitur, vtuntur. An non hoc est currere ad acerum? certe est falsum acetum. Hoc tamen aceto fere indies perfundunt Deum. sacra, & personas sacras nempe, deridicula faciunt, & ioculares risus ex religionis negotijs. Ignosce eis, Domine, quia nesciunt quid faciant.

§. 240. *Dicens: finite videamus. si veniat Elias ad deponendum eum. 7. 36.*

Nesciebam antea quid sibi vellet iste acerarius currendo & spongiam implendo bono an nequam spiritu curreret. Iam ex verbis eius capio, quis sit ardelio, nam vt i aut ex cantu, ita hic ex tono verborum suorum æstimatur. Intelligo enim, quod illo currente, & spongiam aceto implente, & reuertente cum calamo armato spongia iocum fecerit totalibus, longissimi vitri formam Domino bibituro offerre voluerit, socij autem eum rogauerint, tenuerintque ne tam grandi haustu impotentem oneraret. ille nauo ioco se opposuerit deprecatoribus; dicens: se haustum confortato-

rium